

διάδρομος

διάδρομος, ο, ουσ. [*<αρχ. επίθ. διάδρομος (= που τρέχει ανάμεσα)*], ο διάδρομος. **1.** πολύ μικρό και στενόχωρο σπίτι, διαμέρισμα ενός δωματίου: «μένει σ' ένα τόσο δα σπιτάκι, που είναι σκέτος διάδρομος». **2.** μακρόστενο χαλάκι, που στρώνεται σε διάδρομο σπιτιού: «αγόρασα έναν καινούριο διάδρομο, γιατί ο παλιός έχει ξεφτίσει». **3.** γυμναστικό μηχάνημα με ηλεκτροκίνητη κυλιόμενη λωρίδα πάνω στην οποία περπατάει αυτός που γυμνάζεται: «επειδή κάνει καθιστική εργασία, έχει πάρει ένα διάδρομο στο γραφείο του κι όσο να πεις, κάνει μερικά χιλιόμετρα τη μέρα». **4.** (σε στάδια, γήπεδα) μακρόστενη λωρίδα που εκτείνεται γύρω από το τερέν, όπου τρέχει ο καθένας από τους δρομείς: «ο Έλληνας αθλητής έτρεχε στον πέμπτο διάδρομο». **5.** το ό,τι συμβαίνει ή λέγεται ανεπίσημα στο περιθώριο μιας επίσημης διαδικασίας: «οι πιο μεγάλες αλήθειες λέγονται στους διαδρόμους της Βουλής».

- *προχωρείτε στο διάδρομο*, λέγεται ειρωνικά ή και επιθετικά σε κάποιον, στην περίπτωση που του ζητάμε έντονα να φύγει, να απομακρυνθεί από το χώρο στον οποίο βρισκόμαστε: «ό,τι ήταν να πω μαζί σου το είπα, γι' αυτό άντε, προχωρείτε στο διάδρομο». Στην περίπτωση που λέγεται με επιθετική διάθεση, παρατηρείται παράλληλο σπρώξιμο στο άτομο στο οποίο απευθυνόμαστε. Από τη στερεότυπη φρ. των εισπρακτόρων των αστικών λεωφορείων, που προτρέπουν κάθε τόσο τους επιβάτες να προχωρήσουν στο εσωτερικό του λεωφορείου, για να επιβιβαστούν και νέοι επιβάτες. Συνών. *προχωρείτε στο βάθος*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας